

CAO News 4

Časopis horolezeckého oddílu CAO Děčín

Ročník 2, číslo 4

Duben 2000

O BOULDERINGU

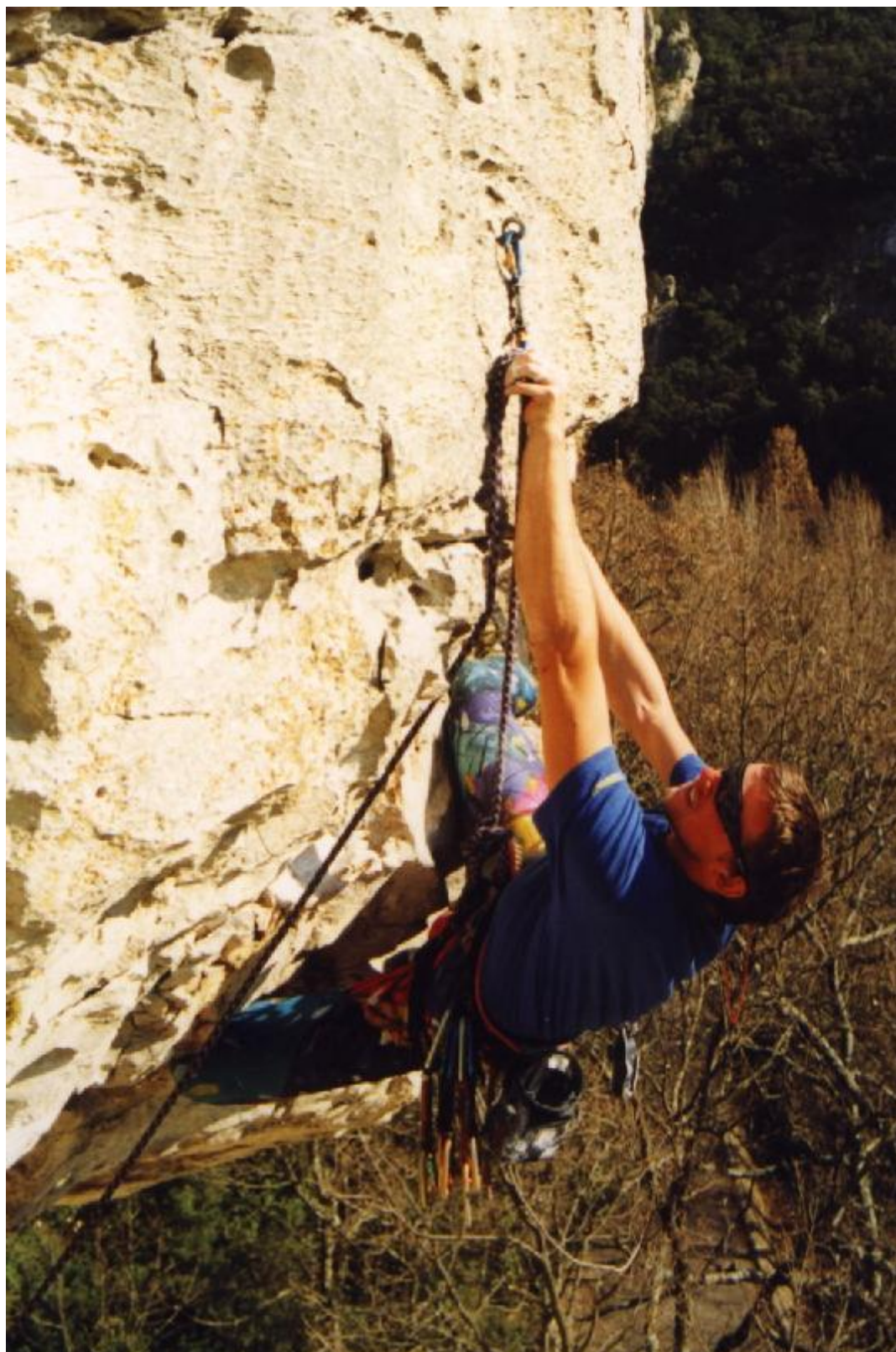

John Gil I

„Obtížnou panenskou cestu lze interpretovat jako druh šachového problému, přičemž složitosti svého řešení se výrazně liší od jednoduchých gymnastických skladeb, ve kterých je většina pohybů tradiční a jasně stanovená.“

V tomto čísle

- ✓ Co nového v CAO Děčín - informace o dění v oddíle
- ✓ Taký recept – článek Jindřišky Řehákové o tom, jak naložit se splínem..
- ✓ Cyklistické časovky CAO Děčín – výsledky a pár informací o půběhu
- ✓ Jižní Francie – článek z lezeckých oblastí
- ✓ Okénko HK Varnsdorf
- ✓ Krátce – stručné informace o nejrůznějších akcích
- ✓ Výročí
- ✓ Střípky
- ✓ Čeká nás *a další...*

Michal Burdych Burda na jedné cestě v Chateaufvert v Jižní Francii

Co nového v CAO Děčín?

Informace z oddílového dění.

Jiří Chára
CAO Děčín

Březen byl nezvykle studený a deštivý (pokud rovnou nepadal sníh). Někteří si proto dosyta užívali na lyžích ale i těch pár suchých dní stačilo k tomu, abychom, po návratu kluků z Francie, stihli uspořádat první letošní cyklistické závody – časovku na 100 km a časovku do vrchu. Výsledky jsme zveřejnili v některých novinách, např. MF DNES, podrobné informace o závodech jsou v tomto čísle CAO News.

I ve skalách se začalo dařit – předně Pavouk vylezl ve Francii 7c (kam odjel s Ríšou Litochlebem a Michalem Roseckým týden po návratu první skupiny), Horáček vysmrkl smělé sólo v severní stěně Bořně, pozadu nezůstali se svými výkony ani ostatní i když samozřejmě přiměřeně svým lezeckým schopnostem.

Pátého dubna proběhla další pravidelná schůzka CAO Děčín v restauraci Za větrem. Před schůzí se sešla redakční rada CAO News nad uzávěrkou tohoto čísla. (Chystané změny v časopise najdete na jiném místě.)

Program dubnové schůze byl následující:

- § Členské záležitosti
- § Informace o proběhlých akcích – 2x zájezd do Jižní Francie, cyklistické časovky, lezení, OB aj.
- § Chystaný zájezd do Dolomit a hlavní letošní akce CAO Děčín
- § Příprava na další nejbližší cyklistické závody: Hocyboy a 24 hodinovku.
- § Různé

Taky recept.

Malé zamyšlení jak naložit se splínem...

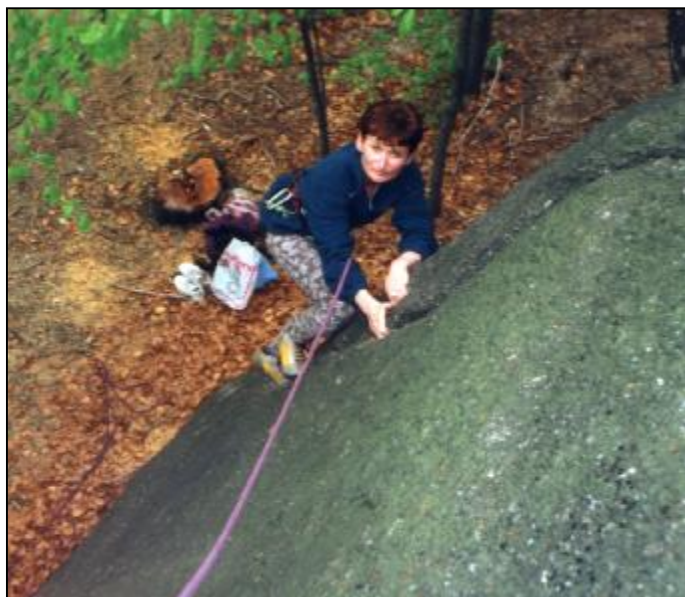
Jindřiška Řeháková
Nový Bor

Potrefena zdravotnickou profesí, léta více či méně plodně dumám nad nádherou pohybu. Nad bohatstvím těch, co se hýbat můžou (navíc koukat, slyšet, cítit) a nad mizérií těch, kterým to dopřáno není. V těch krušnějších případech mám pocit, že to snad musím dělat za ně. Protože ne vždy lze vytrást smutek ze sebe normální metodou. Jako kupříkladu – nelze ho utopit v alkoholu. Prý, mrcha, umí plavat!

Nevím, jaký kdo má recept na truchlení. Našinec ale ví, či tuší, že osvědčený recept existuje: Hýbat se a nejlíp do úmoru, úpadu či omdlení atp. Jsou z toho modřiny, pot i krev, ale také – **hojnost endorfinů a Zážitků!**

Povím vám, jak jsem si „rovnala duši“ (a huntovala tělo) v době nedávné: Tedy – lezla jsem, samozřejmě. A samozřejmě jsem se vymlouvala na leccos, abych nemusela na těžší cesty. Vždyť každá ženská potvrdí, jak je příjemné labužničit na „dámské“ klasifikaci. Takové,

kde si může inteligentně vybrat mezi mnoha chyty a nemusí ani příliš namáhat svaly, takže při stoupání vzhůru si může i prozpěvovat – jenže cesta za 6?

Jindřiška Řeháková leze Kauschkovu spáru na Viniční stěnu v Jizerských horách

Přiznám, že když mne parťák povzbuzuje ujištěním, že poblíž mám „madlo“ a jde o jakýsi milimetrový krystal, přestávám ho milovat (krystaly i toho parťáka). K upřesnění situace: Těch šestek jsem si na sklonku roku vylezla slušnou řádku a – **jedna byla krásnější než druhá!** (Holt výjimky potvrzují pravidlo.)

Oproti tomu za zmínku stojí jedna cesta dvojková: Prvního ledna Horám zdar! na Babu v Suškách. Byly zrovna zasněženou pohádkou, jen v ní zatraceně mrzly dráčky a botky se smekaly na glazuře stupů... Na vrcholu byla taková vrstva uleželého sněhu, že ač jsme v něm pátrali a větví dloubali, skříňku jsme nenašli. Zapsali jsme se do krabičky od syra Hermelína. A zadoufali, že nás další lezec, bude-li dobrák, do knížky zapíše. Pakliže ho nevezme lítost, že mu nějaká baba Babu vyfoukla.

A možná, že ze stejného důvodu zatlačí slzu v oku i Velký Rybička... Na škuneru, sloupská oblast.

Vrabinec – Jindřiška v cestě Ústup ze slávy

(Nedlouho předtím si tam uložil novou knížku.) Poblíž jsou boží muka a skaliska, kde zas lze báječně boulderovat na pískovcových plotnách. Tam jsem si labužničila, když kolem šli zrovna nějací trempíři. Nejspíš jsem je zvábila svou produkcí, že ač v kanadách, přidali se. Statečně si strouhali kůži a při pádech se dole napichovali na větve a pařezy. Jeden z nich posléze putoval do nemocnice se zašit, avšak – jak endorfiny fungovaly, neztratil glanc ani úsměv...

Nejen lízt lze do úmoru. Taky šlapat, že. Do pedálů kola, či jen tak po svejch: Takto jsem šlapala na konci října v Tatrách. Udělalo se překrásně, takže túry tomu odpovídaly. Třeba v jednom dni prošlápli jsme trasu od Štrbského plesa nahoru přes Koprovské sedlo a dolinou Hlinskou a Koprovou přes Tři studničky a Jamské pleso zas do Štrby. Tuším přes 30 km a bylo to nejen o námaze a bolení kolen ale hlavně o radosti – **z blyštivých sněhových polí, ples a potoků, z rozčtřpytené kosovky, z vůní tatranského povětří...**

Teď řeknete – tohle všechno známe! Lézt, plahočit se v horách a tak. Ale co takhle třeba – noční plavby?? Jako recept na splín, nespavost, či jen tak pro vzrůšo? Unisono, v rybníčku či lesním jezírku, když noc je černočerná jak hřích, plna zneklidňujících šelestů, či naopak ticha, které bystří smysly – až opojení! Prvně jsem okusila těch podzimních nočních vod víceméně z nutnosti: Dala jsem si před spaním běh, který skončí záhy, to když mi chcipla čelovka. Hned poté jsem si zvrtila kotník. Chtělo to studený, nu a v říjnové noci bývá voda studená dostatečně. A tajemnější! Takže jsem v ní plavala, což se mi zalíbilo velmi. Zopakovala jsem to i jindy a nijak neodstonaala!

Snímek ze Zamykání Ploučnice v roce 1999

Jen jednou vzal mne šok: To když pár metrů ode mne projelo kolo a za ním běžel a posléze rozeřval se pes. Slídl kolem a já plavky nemajíc, modlila se, aby mi ze břehu neuloupil moje svršky. (Naštěstí cyklista nebyl zvědavý, kdo či co straší v půlnočním jezírku a jeho pes byl hňup, bez loveckých kvalit.)

No a máme po zimě a každý má určitě naběháno spoustu kilometrů v bílé stopě. I já. Pod azurovým nebem i v sibírii. Tu největší jsem letos zažila v Krkonoších: Jeli jsme na Trutnov dolů od Pomezních bud, na krok vidět nebylo, kdo se zastavil, ten se ztratil. Což se stalo.

Nejkrásnějc bylo na Oravské Maguře. A taky výživně. Byly chvíle, kdy nejbujnější z expedice se snažil o záhrab. Zdatný pes ovčácký. Ale i jeho pán se přiznal, že

po záhrabu zatoužil. To když jsme za úplné tmy sjížděli dlouhou sjezdovku z Kubínské hole...

A máme jaro. Můžu jen zopakovat: **Nejlepší recept (na všechno) je hýbat se. Aby ty jarní mízy kolotaly v nás jak mají! Jak ty divoký vody v řekách...** Mimochodem – co nevidět se odemyká a pojede Ploučnice!

(Předběžný termín je 8.4.2000 – má jít o kombinaci s cykloakcí „K pramenům Ploučnice“. Kontakt: Honza Kopecký, tel.: 0412 572 211.)

Cyklistické časovky CAO Děčín

První jarní kilometry v sedlech kol...

V neděli 26. března se jela první letošní cyklistická časovka, pořádaná našim oddílem – časovka na 100 km.

Vlastnímu závodu však předcházely zdlouhavé přípravy. Otcem celé myšlenky je Honza Palivec. Téměř stejnou trasu si totiž čas od času tréninkově projede aby zjistil, jak na tom je. Nápad se nám zalíbil a závod byl na světě. Teď ovšem přišel na řadu Jarďa Uher, aby trať vypiplal. Sám trasu několikrát projel s mapou, tužkou a stopkami v ruce a několika computery na svém biku. Výsledek byl téměř dokonalý – vyvážená trať změřená skoro na milimetry. A mohlo se startovat.

V sobotu, den před závodem, přšelo, bylo zataženo a zima. V neděli ráno nás přivítala jarem vonící mlha, dávající tušit, že se stane zázrak a bude hezky.

Na místě srazu, na Východním nádraží, se nás sešlo poměrně hodně, ale jen sedm závodníků. Jarďa Uher nemohl nastoupit pro bolest zad, Zdeněk Vaishar musel šetřit po obstrukci poraněné rameno a Milana Cestra stihla nepříjemná viróza. Přijeli tedy alespoň povzbudit kamarády a pomoci s organizací. Role hlavního rozhodčího se ujal Jarďa Uher, Zdeněk řídil doprovodné vozidlo a celý průběh závodu sledoval bedlivým okem a klíčové okamžiky zachycoval na kameru, Milan s Ondrou povzbuzovali startující.

Pár minut po desáté hodině bylo odstartováno a Jarďa vypustil na trať prvního závodníka – jedinou ženu, Lenku Chárovou. Po třech minutách odstartoval dorostenec Ivoš Jeřábek. Pak již startovali v tří minutových intervalech muži. Chára, Ivoš Jeřábek (po delší odmlce přišel opět posílit řady CAO), Petr Vlček z KOB Děčín (Klub orientačního běhu), Petr Štěpán a jako poslední Karel Hofman z HK Varnsdorf.

Hned od startu svítilo příjemně slunce a foukal mírný protivítr. V Čížkovicích (na 50. km) se pořadí již promíchalo – první projížděl otočkou Chára, pak Jeřábek, Hofman, Vlček a jako poslední Štěpán s bojovným pokřikem: „Teď jim to nandám...“ A nasadil vysoké tempo.

Zpátky se všem jelo lépe. Nefoukal vítr a přeci jenom to bylo trochu „z kopce“. A taky nás přitahovala vidina cíle (či piva?). Z terasy restaurace Kocanda byly všechny zraky upřené na nový most. Kdy se objeví první jezdec?

Ve 13.38 přijíždí Chára. Zatím je sice první ale v časovce rozhoduje ČAS! Druhý dojíždí k velkému překvapení přítomných Petr Štěpán. Jarďa několikrát

přepočítal údaj na stopkách – Petr byl o 23 vteřin rychlejší! Ale to již přijíždí Karel – úžasný čas 3 hodiny a 23 min! První místo. Stále ještě není jasno. Za chvíli přijíždí Ivoš a po několika minutách Petr Vlček. Karla Hofmana však již nikdo neporazil - vyhrál! Jeho průměrná rychlost byla 29,46 km/hod.

Všem zúčastněným gratulujeme! A ještě jednou dík Jardovi Uhrovi se Zdeňkem Vaisharem.

Výsledková listina - Časovka na 50 km

Poř.	Jméno	Oddíl	Ročník	Čas	Průměrná rychlost	Kolo
1.	Jeřábek Ivo	CK SČE Slavia	1985	1.51.10	neuveдена	Silniční
2.	Chárová Lenka	CAO Děčín	1964	2.09.35	neuveдена	MTB drapák

Výsledková listina - Časovka na 100 km

Poř.	Jméno	Oddíl	Ročník	Čas	Průměrná rychlost	Kolo
1.	Hofman Karel	HK Varnsdorf	1969	3.23.38	29,46	MTB slika
2.	Štěpán Petr	CAO Děčín	1946	3.25.03	29,26	Silniční
3.	Chára Jiří	CAO Děčín	1960	3.25.26	29,21	MTB drapák
4.	Jeřábek Ivo	CAO Děčín	1958	3.33.46	28,07	Silniční
5.	Vlček Petr	KOB Děčín	1964	3.38.24	27,47	Silniční

Hned v úterý 28. 3. se jela druhá časovka – tentokrát **do vrchu**. Trať byla krátká – pouhých 13,5 km – zato však s velkým převýšením. Start byl od restaurace Na Kovárně v Nebočadech, cíl na Bukové hoře. Dole bylo celkem sucho, zhruba od poloviny stoupání mlha a velmi chladno. Rozhodčím byl opět Jarda Uher, kameramana nahradila Lenka Chárová – Zdeněk Vaishar usedl statečně na kolo...

Jako první startovala jediná dáma – Jindra Vlčková (KOB Děčín) a po ní již všichni ostatní. Jelo se na doraz – o vítězství opět rozhodovaly vteřiny.

Podle názoru zúčastněných dvě podařené akce – škoda, že se nedostavilo více šilenců...

Výsledková listina - Časovka do vrchu - muži

Poř.	Jméno	Oddíl	Ročník	Čas	Průměrná rychlost	Kolo
1.	Chára Jiří	CAO Děčín	1960	49.02	16,52	MTB
2.	Hanus Miroslav	CK Slavia	1951	49.39	16,40	MTB
3.	Vlček Petr	KOB Děčín	1964	50.08	16,17	MTB
4.	Vaishar Zdeněk	CAO Děčín	1957	55.20	14,67	MTB
5.	Štěpán Petr	CAO Děčín	1946	1.00.50	13,39	MTB

Výsledková listina - Časovka do vrchu – ženy

Poř.	Jméno	Oddíl	Ročník	Čas	Průměrná rychlost	Kolo
1.	Vlčková Jindra	KOB Děčín	1964	1.12.07	11,24	MTB

Závěrem jeden zajímavý postřeh. Týká se odlišného přístupu ke stejné věci – když jsem se ptal některých borců, zda pojedou časovku, tak mi většinou odpovídali:

„Člověče, já ještě letos nemám nic najeto! Já nemůžu jet..“ Když v neděli ráno přijel na start až z Varnsdorfu Karel Hofman, jeho první slova byla: „Člověče, já ještě letos nemám nic najeto! Já musím začít jezdit na kole, abych něco najel...“

Haj hou.

-jch,ju-

Jižní Francie

Chateaufort – Quinson

Petr Štěpán

CAO Děčín

Sraz máme na Staráku u Jardy Uhra. Je pátek 3. března. Horáček Dutonožka přichází v kraťasech, jedem přeci na jih do Chateaufort. Jsme všichni - Uher, Štěpán, Myšák a Dutonožka. Bouchly dveře a jedem.

Cestou nás dojíždí Burďas, Rost'a a Pepíno. Burďas určil čas dojezdu na desátou hodinu ráno. Leje jako z konve. Rost'ovci jedou před námi. Máme co dělat, abychom je neztratili z dohledu. Prší čím dál víc. Jarda nám vypráví příběh, jak jeli s Güntrem Schneiderem na motorce do Chamonix - pršet tenkrát začalo v Děčíně a lilo jim ještě týden v Chamonix. My jsme alespoň v suchu. Burdych před námi to mastí stotřicet, chvílemi není vidět, stěračče lítají na trojku. Pršet přestalo ráno za Lionem.

V půl desáté zastavujeme na malém náměstíčku před jakýmsi kostelem, který má krásně malované průčelí. Na Moravě by řekli žudro. Už z motivů je jasně patrné, že je to chrám vína. Jasně stáčírna.

Plníme prázdné palivové nádrže. Poslední kilometry se silnička vine podle říčky. Zastavujeme v hlavní oblasti. Nalevo skály, napravo pstruzi jako nohy, samozřejmě přísně chránění, jak jsme mohli poznat z cedulek na každém pátém stromě. Uher „vydra“ neví kam se dřív

Celkový pohled na oblast Chateaufort

dívat - jestli na skály nebo na ty mňam pstruhy. Nad námi samozřejmě modré nebe.

Ještě čtyři kiláky a jsme v campu Municipal ve vesničce Correns. Je přesně deset hodin, Burďas nekecal. Stavíme stany rodinného typu pro čtyři osoby s předsíní, vaříme, válíme se na slunci, pohoda.

Po jedné hodině balíme vercaik a jdeme do skal. Skalní oblast Chateauvert je při silničce mezi vesnicemi Chateauvert a Correns. Stěny jsou vysoké 10 až 30 metrů. Doporučuji šedesátku lano a 13 – 15 expresek. Celý masiv má 15 sektorů otočených na jih, v délce asi jeden a půl km. Cesty jsou všech stupňů obtížnosti od 4+ do 8b-, vybere si každý. Průvodce stojí 90 F a dá se koupit v každém krámku v Correns. Vylezli jsme čtyři cesty, udělali jsme si představu o obtížnosti a o své výkonnosti.

V campu přibyl další rodinný stan. Dojela parta Jirka Kášák, Venda Storzer a Jarda Horáček se zánětem v oku, který mu se střídavými úspěchy léčil doktor výpravy Filip. Jeli pomaleji protože vezli na střeše horská kola. Kolem sedmé hodiny večer přijela poslední skupina - Filip Kašák, Katka a Milan oba z Teplic. Jsme všichni, sedíme okolo vařiče, jako dvanáct měsíčků a jedna Maruška Katka, pijem svařák, je docela chladno ale hvězdy praží o sto šest.

Pohoda v kempu

V neděli odcházíme do skal v půl jedenácté, slunce svítí, modrá obloha, teplo. Tak bude celý týden. Ve skalách si každý hledá svou obtížnost. Já zjišťuji, že musím lézt na množství, tak mrskáme s Jardu jednu cestu za druhou, až jich mám na konci týdne šedesát a Jarda o čtyři méně. Burďas, Dutonožka a spol. pokukují po 6c, každý podle svého. Ze skal odjíždíme v půl páté, těšíme se na teplou sprchu.

V sedm hodin se vrací Filip s Katkou se zprávou, že Milan je v nemocnici. Co se stalo? Milan slaňoval od řetězu na cestě Golot Fou 5c, padesátka na zem nestačila, asi neměl srovnaná lana a u nýtu mu projela osma a on spadl asi z 8 – 10 m na zem. Utrpěl zhmožděninu, pneumotorax, krvácení do mozkových plen, prasklá lebka, odražená ledvina... Filip jezdil každý den do nemocnice, jako lékař konzultoval stav a zajišťoval vše potřebné okolo pojištění a transportu do Česka.

V úterý jsme jeli do Verdonu. Skupina Filip a spol. ve Verdonu lezli. Druhá parta „Rostovci“ jeli do další oblasti objevovat. Třetí skupina, cyklisti Kašák, Myšák a živá busola Venda Storzer se vydali zpátky na kolech asi 90 km. Tady vznikl další příběh o tom jak „Hanácké tornádo“

Venda ve sjezdu minul čekající spolujezdce a sám, ztracen a bez mapy v širé Provensálské krajině, hledal cestu do campu. Vše dopadlo dobře a úsměvně.

Další dny jsme lezli, jako když hrom bije. Jardovi sice sem tam vypadlo rameno z pantů, že prý už nemůže lézt, že to ještě zkusí, rameno zaskočilo a lezl dál. Také já se nevyhnul dvojitému saltu na zad. Při spouštění od řetězu cesty Les 101Bectatieus 5a+, mému spouštěči vyběhl konec lana z grigri, já byl asi třicet centimetrů nad zemí, To stačilo na to, abych prolít chroštím a skutálel se do pangejtu u silnice. Trochu jsem byl namasírovanej ale ještě jsem vylezl dvě cesty. Prohlášení - nám se to stát nemůže - tady neobstálo.

Horáček leze 7a v Quinsonu

Ve čtvrtek jsme lezli v oblasti Quinson, asi třicet km od campu. Burďas a Dutonožka vylezli 7a+ a 7b. Tyto výkony však zastínil Venda „ještěrka“, který po přelezení cesty Filarie 6a+ se ponořil do vln nedaleké říčky a s výkřikem říkejte mi Venda hroch, ukončil lezecký den.

V sobotu odpoledne balíme. Rost' a zamyšleně skládá bednu a náhle utrousí větu: „Za celý týden jsem se nenapil vody, zajímavý úkaz.“ Pepíno přibrukuje: „Ještě že jedem domů, už mě z toho svařáku pálí žáha...“

VÝROČÍ

Dne 4.dubna oslavila své narozeniny známá horolezkyně, cyklistka, vodačka, a dobrá duše Jidřiška Řeháková z Nového Boru. Gratulujeme a přeme mnoho zdraví a štěstí!!

Dne 5.dubna oslavil své narozeniny (11) také začínající lezec Adam Chára. Přejeme vše nejlepší a také hodně dalších zajímavých vrcholů a cest k nim!

Dne 26.dubna oslaví své narozeniny Lenka Chárová. Známa to horolezkyně a zdatná cyklistka, stále svěží a v dobré náladě. Přejeme mnoho zdraví, pohody a štěstí!!

-jch-

Zakletý Vrabinec ?

O velikém štěstí může hovořit Karel Bělina po svém zážitku z Vrabince. Ve čtvrtek 23. března dopoledne letošního roku se vypravil na Vrabinec. Měl v plánu vyměnit několik starých skob za nové borháky. U jedné ze stěn sprostě stínil starý uschlý strom, který se Karel rozhodl trošku uříznout motorovou pilou, kterou měl čirou náhodou u sebe. Při řezání podlého vrbičnanu mu však pila sklouzla tak nešťastně, že se mu zařízla do pravého lýtka. Běžící řetěz přitom v jediném mžiku prořízl dvoje nohavice a v lýtku ještě způsobil značnou ránu. Karel byl nucen hroživou, krvácející ránu urychleně zavázat. Protože sebou neměl obvaz, použil k tomu své trenýrky a triko. Pak sestupoval sám dolů k autu, přičemž se mu bota plnila stékající krví a noha v ní hlasitě čvachtala. Naštěstí se mu podařilo dojet s několika přestávkami až k autu, nasednout a ještě dojet do Ústí do nemocnice, kde mu nohu ihned operovali a hlubokou, řezně zhmožděnou ránu sešili 8 stehy.

Karel Bělina v akci – pilu má zavěšenu proklatě nízko u boku, v pravé ruce nepohodlný „VRBIČNAN“...

Nebyl by to ale Karel, kdyby se celý příběh udál bez veselé příhody – když dorazil do nemocniční ordinace, řekla mu sestra: „Tak se vysvělte do trenek.“ „Ale já žádné na sobě nemám“, odpověděl po pravdě Karel. Svlékl se tedy do naha a tu spočinul sestřin pátravý zrak na Karlově noze – měl na ní **červeně nalakované nehty!!!** „Co to máte na noze, pane Bělina?!“, zrohobila se nešťastná, nic nechápající sestra. Karel jí musel vysvětlit, že nehty mu nalakovala jeho malá dcerka Karolínka...

Bílinský věšák sólo.

Skvělým výkonem se blýskl Jan Horáček Dutonožka Horák v sobotu 1.4.2000. Odjel sám na Bořeň, kde nastoupil ke smělému sólo na jednu z nejtěžších cest v severní stěně – na Bílinský věšák. Technicky náročná cesta mu zabrala téměř celý den. Asi největší problémy představoval úzký komín těsně pod vrcholem severní stěny. Nakonec se mu podařilo překonat i tento obtížně zajistitelný úsek a celou cestu úspěšně dolézt.

Klobouk dolů, Honzo. (Svůj výstup popisuje Honza v článku „Bílinský věšák“ v tomto čísle CAO News.)

Anglický parčík

V neděli 2. dubna 2000 navštívili lezci z CAO Děčín lezeckou lokalitu Anglický parčík. Již naše skupina tvořená členy CAO, Dynamem Žežice a rodinou Karla Běliny byla vcelku početná. Ovšem co nás čekalo v parčíku, jsme opravdu nečekali – více jak 40 (!) dalších lezců z Čech a Německa.

Když před lety Karel Bělina vyřezával skalní stěny z hustého porostu, nikdo nevěřil, že se zde bude lézt. Dnes parčík patří mezi opravdu oblíbené cíle, hlavně na jednodenní akce.

Mimochodem – Karel Bělina se zavázanou nohou lezl, jako by se nechumelilo. Jak jinak... *Na fotografii Karel leze krásnou Sluneční hranu na Nakloněnou věž, kam jsme se odpoledne přesunuli. Krásný lezecký den.*

Lehká noha

Představovat skupinu Lehká noha návštěvníkům restaurace Pod císařem v Ostrově by bylo nošením dříví do lesa. Pro ty ostatní alespoň pár informací. Jejich styl je moderní „New Orleanské“ country s obsažnými texty a melodickou hudbou. Písničky jsou „o něčem“ a pochází téměř výhradně z původní tvorby členů skupiny. Nenechte si proto ujít jejich vystoupení na letošní velikonoce v Ostrově.

Konkrétně to bude v sobotu 22. dubna 2000 ve zmíněné restauraci Pod císařem. Pro největší fandy jsou připraveny krásná trička (s úžasnou babou) a jejich kompaktní disky.

Škuner

Škuner je těžko přístupná skalní věž na úpatí Zlatníku. Kdo na Zlatníku lezl, asi se mu vybaví lámavá, zarostlá a těžko zajistitelná skála. Škuner je v tomto směru světlou výjimkou. Všechny cesty jsou dobře zajištěné nerezovými borháky nebo nýty a skála není lámavější než např. na Bořni. Totéž platí i o dvou masívech v nejbližším okolí Škuneru. Na vrcholu věže je umístěna vrcholová kniha a slaňák a přístup k věži je jen pár desítek metrů od cesty na kterou se dá odbočit z hlavní silnice z Bíliny do Mostu. Oblast Zlatník i věž Škuner je uvedena v novém průvodci po nepískovcových skalách Severočeského kraje. Určitě si zaslouží vaší (naší) návštěvu.

Jižní Francie podruhé...

V sobotu 1.4. ráno se vrátili ze zájezdu do Jižní Francie Pavel Černý, Ríša Litochleb a Michal Rosecký. Přes relativní nepřízeň počasí se klukům podařilo přelézt několik hodnotných cest. Pavouk přešel např. 7c, Ríša dokonce 7c+. Možná se od Pavouka dočkáme v příštím CAO News několika postřehů z cest a navštívených oblastí.

Triatlon s KUR sportem

Milan Mišík přinesl na dubnovou schůzi CAO Děčín předběžný termín na **TRIATLON** pořádaný **KUR SPORTEM** – 15.7.2000. Start a cíl bude opět na Olešce, zde se plave 1,5 km, na kolech se jede zhruba okruh Oleška, Hřensko, Janov, Oleška (45 km) a na závěr 9 km běh. V příštím čísle bude termín závodu upřesněn včetně propozic.

byla chuťovka. Část z r. 78 s ekvidistancí po 10 m a část z r. 88 už s normální ekvidistancí po 5 m. K tomu aprílová kontrola, což byla nezakreslená kontrola v mapě. Kde je, mělo určit šest postupně prozrazovaných azimutů během závodu. Nojo, kreslí v terénu na koleně azimuty. Vyšlo mi z toho takové kolečko o průměru cca 2 cm. Horší bylo to, že se v něm nacházela spojnice dvou údolí a tedy tři svahy a na některém z nich měla být kontrola. Uspěl jsem na druhý pokus. Bez tří minut jsem to běžel dvě a půl hodiny - a vyhrál jsem!

Pichláč tam byl s berlemi také. Startoval, zapisoval a vůbec působil aktivně. Dále jsem se od něho dozvěděl, že dostal tři faktury ze svého dobrodružství na Matterhornu. 750 za záchranáře, cca 6 tis. za vrtulník a dalších 6 tis. za nemocnici (operace + 2 dny pobytu). Vše ve CHF. Že by námět pro sestavení ceníku služeb v Alpách? "

K pěknému výkonu gratulujeme!

Lego

– roztomilá stavebnice pro horolezce?

MOJŽÍŘ – WESSELSTEIN
21. BŘEZNA 2000

Stavebnici LEGO zná každé malé dítě – spousta malých dílečků a dá se z nich postavit téměř vše. Lego je ovšem také název jedné móóóoc zajímavé cesty na Wesselstein (nebo Babu, chcete-li) u obce Mojžíř (viz foto). Cesta vede vcelku fotogenickou, jemně zubatou, údolní hranou, přes několik borháků k vrcholu. Zubaté ostří je však zcela poplatné svému názvu – je složeno z bezpočtu volných podlouhlých kamenů, které do sebe přesně zapadají a které jdou libovolně odstraňovat či přemisťovat. Přes tuto svou zajímavou charakteristiku (která je jasná už od prvního borháku), patří Lego mezi kupodivu hodně lezené cesty. Máš-li nadbytek morálu, víš kde ho uplatnit. Cesta je z dílny Karla Bělíny.

Supí hora

„Letos už potřetí společně otevřeme skály, ať se děje co se děje. Sejdeme se na to na apríla (1.dubna – ale apríl to není) před hospodou v Dobřeni v 9 hodin. Potřebujeme: sedák, osmu, prusíky, buzolu. Startovné 50 Kč bez rozdílu. Kategorie: děti – dvojice, ženy – dvojice, muži – jednotlivci. Karel Berndt a Miroslav Michlík. To je všechno.“

Tak zněla pozvánka na "Otevírání skal na Supí hoře". Akce se zúčastnil Jaromír Pospíšil, který mi po závodě napsal: „Ahoj Jirko! Pichláčův orientáček resp. "Otevírání skal na Supí hoře" jsem běžel a ještě dnes mi dělá potíže chůze ze schodů. Mapa

Nový způsob slaňování?

Na obrázku vidíte jeden z možných způsobů použití osmy ke slanění. Princip je z obrázku zcela patrný. Má jednu výhodu – k „nastoupení“ a „vystoupení“ není třeba osmu z karabiny vycvakávat. Tento způsob asi nikdy nenahradí klasické použití osmy. Jde spíše o zajímavost či frajeřinku. Pokud je ovšem lano zatížené, je tento způsob slaňování stejně bezpečný, jako křížový uzel na osmě (známý způsob, jak uvolnit při slaňování obě ruce).

-jch-

Z historie - Rudolf Fehrmann

Německý horolezec JUDr. Rudolf Fehrmann (1886 – 1947) byl vedoucí osobností pískovcového lezení na začátku dvacátého století. Je pokládán za zakladatele pískového lezení jako samostatné horolezecké disciplíny. Před první světovou válkou udělal asi sto prvovýstupů klas. IV – VIIIb, mimo jiné také na známou věž Barbarinu (viz foto). Spolu s O.Perrym – Smithem se podílel na prvovýstupu na Gulia di Brenta v Dolomitech (1908). Vydal prvního průvodce po Labských pískovcích (1908) a první pravidla lezení na pískovci (1903), které uznávají lezení vlastní silou bez umělých pomůcek a změnu povrchu skály. V roce 1933 se stal prvním předsedou drážďanské sekce DAV.

-pš-

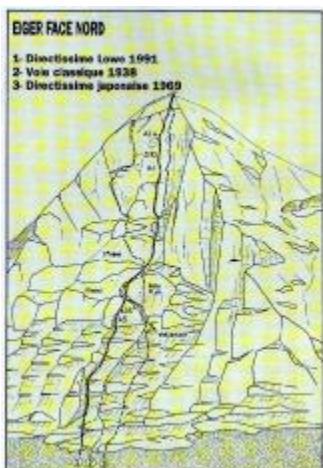
Nejvyšší hora Británie má svého majitele.

Nejvyšší horu Velké Británie, 1343 metrů vysoký Ben Nevis ležící ve Skotsku, koupila od původního majitele ekologická Nadace Johna Muira s cílem zachovat vzácné podmínky flory a fauny v oblasti. Dosavadní majitel Duncan Fairfax – Lucy dostane za masiv hory 450 000 liber (asi 27 milionů korun). Do prodáváného přírodního komplexu patří ještě dvě další hory přesahující 1200 metrů.

-pš-

Nová cesta v severní stěně Eigeru

Manželé Robert a Daniella Jasper dokončili v srpnu náročnou cestu SYMPHONIE DE LIBERTÉ v severní stěně Eigeru. Cesta vede samostatným Ženevským pilířem na pravé straně severní stěny. Oba pracovali na cestě více jak 20 dní. V cestě použili jen několik nýtů na štandech a v nejtěžší 22. délce, která je za 5.13b. Cesta má celkově 28 délek, je odjištěná kromě nových nýtů starými skobami. Přelezení cesty stylem RP trvalo Robertovi dva dny. (Převzato z časopisu Climbing February 1 2000.)

-jh-

BÍLINSKÝ VĚŠÁK

Sólovýstup severní stěnou Bořně

Jan Horák
CAO Děčín

Už delší dobu jsem plánoval vylízt nějakou cestu v severní stěně Bořně – sólo. Rozhoduji se že vyrazím v sobotu 1.dubna.

Vlak mě vyplivl kolem 9 hodiny v Bílině a mě čeká otravná cesta pod kopec a ještě otravnější do kopce. Netrefil jsem správný kuloár, a tak mi cesta nahoru moc neubíhá. Pod severní stěnou se rozhoduju co polezu. Nechci lízt čistě, ale hákovat. Vybírám Bílinský věšák (V A1,RP 7-), protože jsou tam nové borháky a nově udělaný štandy.

Nejsem si jistě jestli vůbec vylezu k tomu prvnímu. Travnatý plotny jsou úplně mokré a nezajištěné. Beru si jenom slabý lano, sedák, karabinu a osmu. Lezu v pohorách. Na štand se dostávám za chvíli. Slaním a nahoru vozejkuju s báglem. Navěšuju na sebe matroš a lezu. Jde to dobře. Člověk se musí dostat do tempa.

Friendly a hexy držej parádně. Jen se mi občas pletou žebříčky. Na štandu fixuju pomocný lano a slaňuju po něm. Nahoru vozejkuju a čistím dýlku. Třetí standovací kruh vynechávám a lezu až ke čtvrtému. Tam už je kniha. Zapisuju HORÁM ZDAR. Datum raději nepíšu – někdo by mohl kafrat, že lezu v období, kdy se to zrovna nesmí.

Další úsek vypadá nejhůř. Pamatoval jsem si, že traverz v holé plotně je pěkně hnusnej. Vklíněnce tam nejdu a skoba je tam stará a hnusná. Naštěstí mám vypůjčený Mini flexy (= mikrofriendly). Ty tam jdou docela dobře. Traverzuju celkem v pohodě doprava do spárokomína. Tam nalézám a začíná první vážný problém. Komínem se nemohu procpat, protože mám na sobě moc materiálu. Nahoru to nejde a dolu se mi nechce. Zakládám jedničku vklíněnce a dávám tam žebřík. Zdá se, že je tutovej. Pomalu stoupám po příčkách. Najednou jsem zpátky dole. Vklíněnce se vytrhl a já se málem posral strachy. Takhle to teda asi nepůjde. Přendávám matroš a lezu levým bokem dovnitř. Nyní to jde líp, i když pořad ztuha. V komíně jsem byl asi třičtvrté hodiny.

Nahoru dolézám už v pohodě. Teď už jenom slanit a vyčistit poslední dýlku. Dole jsem za chvíli. Ještě zabalit bágl a honem na vlak.

V hlavě už spřádám další plány, jak to polezu v létě sólo a čistě.

Trénink na HOCYBOY

Ani předpověď slibující déšť neodradila před pěknou akcí na kolech dvanáct nadšenců. V neděli 9.4. v 5.45 hodin ráno jsme na hlavním nádraží v Děčíně naložili svá horská kola a posléze i sebe do vytopeného motoráčku směr Liberec. V Benešově přistoupili další kamarádi.

V České Lípě nastal veselý problém – naše kola měla jízdné zaplacené z nepochopitelných důvodů pouze sem. Dráhy se opět vyznamenaly – musíme připlatit a zaplatit manipulační poplatky za vystavení dokladu ve vlaku. Spravil to kompromis.

V Liberci na nás čekala poslední část bandy. Začínáme stoupat na Výpřež. **Na Výpřeži nám Jarda Uher tajemně sdělil, že jede napřed, abychom na něj nemuseli čekat – a už jsme jej ten den neviděli...** Na Ještědu byl ještě místy sníh ale cesty byly suché a pevné.

V Petrovicích jsme se řízením osudu rozdělili na dvě party. Jedna se posilňovala pivečkem **před Luží** v restauraci v Petrovicích, druhá se posilňovala Budvářkem **po Luží** v horské boudě na Luží (s mluvícím ptákem loskutákem).

Nikdo se nakonec neztratil a v pořádku jsme odpoledne všichni dorazili k domovům. Celkem jsme najeli kolem 95 km – podle toho, odkud kdo vyjžděl. Předpověď naštěstí nevyšla, bylo docela hezky – dobře tak, měkoňům...

Pěkné to bylo!

-jch-

Pozvánka na sportovní akci

CAO Děčín ve spolupráci s KUR SPORTem pořádá

II. ročník extrémního cyklistického závodu

„Race of Death“

aneb 24 hodin v sedle...

O co go?

Vyzkoušet si, co v Tobě je, poškádlit svého mazlíčka silničku nebo MTB a konečniců také se „trošku“ svězt...

Průběh závodu: termín 16. - 17. 6. 2000

Start: v pátek v 18.00 hod. od Zimního stadionu. Start bude hromadný. Ukončení závodu v sobotu v 18.00 hod.

Okruh je: Zimní stadion - Fügnerova - 17. listopadu - Krokova - přes školní statek Libverda - kolem hřiště směr Březiny - přes Ploučnici - podjezd - a zpět po asfaltce zahrádkářskou kolonií - Březová - Zimní stadion. Okruh bude vyznačen barvou na vozovce.

Na trati nebudou kontroly - bude ctít každého závodníka, aby si trasu nezkracoval. Každý si určuje sám individuální rytmus a tempo. Maximální odpočinek mezi dvěma okruhy je 2 hodiny.

Sčítá se dosažený počet kol - ujeté km. Pravidla budou upřesněna nejpozději 15 minut před startem.

Stanoviště a prezentace: V místě startu a cíle - Zimní stadion, Děčín III 16. června 2000 v 17.00 hod. Startovné je 50 Kč. K máni bude voda na umytí, čaj a místo na odpočinek, osobní váha.

Povinné vybavení - kolo, přilba.

Doporučené: Karimatka, spacák, budík, věci na převlečení, pantofle, masážní krémy, cyklokomputer, kniha Na hraně (Michael Bane) a ostatní věci dle vlastního uvážení.

Ceny: Věcné ceny pro nejlepší připravil sponzor závodu - firma KUR SPORT.

Tak to teda beru, drahoušku....

ČEKÁ NÁS...

KALENDRÁŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

Není nutné vyhrát
ale zúčastnit se...

- **Velikonoční Ostrov** – přes den lezení v Bielatalu, Ostrově nebo v Tisé, večer skvělá muzika v podání country skupiny LEHKÁ NOHA v kempu.
- **Falkenstein** – Německo, velikonoční výstup na Falkenstein 24.4.2000.
- **Prodloužený víkend v Julkách** – Slovinsko, květen. Zatím blíže neurčeno. Info Josef.

- **Rocking na Řeži** - 13.-14.5. Horolezecké závody započítávané do Alpinského poháru 2000. Pořádá ALPIN IV Praha. Leze se deset libovolných cest, hodnotí se obtížnost a styl. Možno rozložit do dvou dní. Info Houba nebo slechta@agit.cz.
- **35. Zabilkův sraz horolezců v Labském údolí.** 19.-21.5. Sraz účastníků je v pátek 19. května v tábořišti pod Vojtěchem. V místě je stánek s pivem a jinými dobrotami, ubytování ve vlastních stanech nebo přímo v bivaku. Večer posezení u ohně, přes den lezení, MTB nebo turistika v krásném údolí Labe. Info Uher, Houba
- **Wilder Kaiser**, Rakousko. 25.-28.5. Víkend v kolébce extrémního alpského lezení. Info Houba
- **Bezmezná Mezná** – 26.5. hudební festival spojený s lezením ve Hřensku.
- **HOCYBOY 2000.** 27.5. Cyklistický závod z Příchovic do Labské stráně, jeden z vrcholů cyklistické sezóny. Pořádá HK Děčín, Simona a Michal Burdovi.
- **Sraz horolezců v Jetřichovicích** - 27. – 28.5. pořádá HK Varnsdorf.
- **Sraz horolezců v Roklici** - 2. – 4.6. pořádá HO Česká Lípa, Josef Kunzo. Tábořiště pod Zlým bratrem s občerstvením. Ubytování ve vlastních stanech nebo v bivaku.
- **Letní Silvestr** – 21.6. společenská akce CAO Děčín, III. ročník. Nebetyčná ožiráčka na oslavu nejdelšího dne a nejkratší noci v roce. Starý Skandinávský zvyk. Kartáč v Bělé, sraz v 19.00 hod., info Houba, Josef.
- **RACE of DEATH** – II. ročník cyklistické 24 hodinovky, 16.-17.6.2000 (POZOR – změna termínu!). Pojede se na měřeném okruhu Děčín – Březiny a zpět (6 km), start a cíl v prostoru zimního stadionu. Rekord trati je 378 km (Chára). Super akce pro náročné!! Sponzorem akce je firma KUR sport – pro nejlepší budou připraveny věcné ceny! Viz pozvánka na sportovní akci.

OKÉNKO HK VARNSDORF

Z CHYSTANÝCH AKCÍ HK
VARNSDORF

- duben** - lezení v nepískovcových oblastech (Königshein)
- schůze HK Varnsdorf
- květen** - sraz v Labském údolí (13.-14.5.)
- sraz HK Varnsdorf v Jetřichovicích (27.-28.5.)
- červen** - sraz v Roklici, HO Česká Lípa (3.-4.6.)
- závod horských kol „Lužické sedmistovky“, 5. ročník (24.6.)
- lezení v pískovcových oblastech

V průběhu celého roku možnost individuálních tréninků v Boulder centru ve sportovní hale.

Informace na tel.: **0413/373 101, 370 987, 373 333**
nebo mobil **0606 27 72 74**

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Přes značnou zaneprázdněnost redakční rady (pracovní povinnosti, účast na sportovních akcích či zájezdech) se nám podařilo vydat již čtvrté letošní číslo CAO News v obvyklém termínu. Hodně jsme se tentokrát zamýšleli nad několika navrženými změnami – zda rozšířit prostor kratším zprávám ze všech možných oblastí našich i vašich aktivit

– jakési Pall Mall a jestli nějak ustálit vzhled titulní stránky, potažmo celého časopisu. Zatím jsme se v těchto otázkách plně nerozhodli ale malé změny jste asi našli již v tomto čísle.

Chystáme také vydání několika zvláštních čísel. V nich bychom rádi postupně představovali jednotlivé horolezecké oddíly Severočeského kraje, případně i další z jiných koutů ČR.

Čtvrté číslo bylo tentokrát vytištěno dvojmo – jednak pro černobílé kopírky ve škálách šedi a nově barevně pro barevné kopírky.

Neoznačené příspěvky jsou dílem redakční rady.

Redakční rada se schází pravidelně 15 minut před zahájením schůze CAO Děčín anebo dle potřeby na zavolání.

Omluva

V minulém čísle nám v článku o plaveckém maratónu vypadl hned celý odstavec a, poplatno Murphyho zákonům, samozřejmě ten nejdůležitější. Tady je:

„Velký dík všech závodících patří Petru Štěpánovi – v chladném a větrném počasí pečlivě sledoval všechny závodníky, měřil čas, vylašoval průběžné výsledky a zapisoval uplavanou vzdálenost všech závodníků do protokolu. Po skončení závodu naměřené výsledky vyhodnotil a v restauraci Chaloupka provedl slavnostní vyhlášení výsledků.“

Takže ještě jednou za všechny zúčastněné – DÍKY! (Díky patří i Petrovi Štěpánovi ml. který připravil perfektní tabulky pro evidenci výsledků!)“

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

PŘÍŠTÍ ODDÍLOVÁ SCHŮZE NÁS ČEKÁ VE STŘEDU 3. KVĚTNA 2000 V RESTAURACI ZA VĚTREM. ZAČÁTEK SCHŮZE JE JAKO VŽDY OD 18:00 HOD. PRO ČLENY REDAKČNÍ RADY CAO News OD 17:45 HOD.

NA PROGRAMU BUDE PŘEDEVŠÍM HLAVNÍ LETOŠNÍ AKCE CAO A DÁLE LEZENÍ, HORSKÁ KOLA, ALPY, FOTOGRAFIE Z PROBĚHLÝCH AKCÍ A JINÉ. MOŽNÁ NÁM KONEČNĚ POČASÍ UMOŽNÍ POSEZENÍ V NOVĚ UPRAVENÉ ZAHŘÁDCE PŘED RESTAURACÍ. PO SCHŮZI PROBĚHNE NEFORMÁLNÍ ZÁBAVA. NEZAPOMEŇ SE PROTO DOSTAVIT.

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!

Po uzávěrce

Těsně po uzávěrce tohoto čísla dorazila zpráva, že **Rostovi Štefánkovi** z Děčína (**HUDY SPORT**) se podařilo přelést jednu z nejtěžších cest světa, známou **Maginot Line 8c**.

Rostovi gratulujeme k super výkonu a do příštího čísla se pokusíme od něj přinést další podrobnosti.

-jch-

Fotomontáž © 1999 Jiří Kudrnáč

Chceš být **IN?** Tak čti **CAO News!!!**

